

Mluva, jazyk, řeč

O zvířatech víme, že nám jsou schopna různé ‚věci‘ sdělovat nebo alespoň naznačovat. Říkáme o nich někdy, že svým výrazem jako by mohla „jen mluvit“. Jsme tak schopni rozlišovat komunikaci slovní od komunikace, která slov nepoužívá. Mluvit znamená tedy užívat slov. Co je základním charakterem „slova“ a co tedy nesmí chybět tam, kde jde o slovní komunikaci? Pro skutečné slovo je nezbytností být součástí či složkou mluvení, tj. určitého jazyka: mluvit lze pouze v některém z jazyků. Podle způsobu zapojení toho kterého slova do živé jazykové komunity se může jeho tvar více či méně proměňovat (např. deklinací nebo . Ale zpětně může komunita ovlivňovat nejen výběr slov, a nejen jejich tvarovou proměnu, ale také vzájemnou vazbu (zvykovou) mezi slovy (např. vytvořením a užíváním frází).

(Písek, 160903-2.)